

זר לפי סעיף 45 לפקודת רופאי השיניים (נוסח חדש), התשל"ט-1979

בפני:

היועץ (בדימוס) אמנון טרשנוב

בעניין שבין:

הקובל

המשנה למנכ"ל משרד הבריאות

ע"י ב"כ – עוד יונתן ברג

לבין:

הנתבע

ד"ר אבי שלומון

ע"י ב"כ – עו"ד שלמה יוספטן

ה ח ל ט ה

העובדות

1. ביום 3.9.2008 הגיש המשנה למנכ"ל משרד הבריאות, ד"ר בועז לב, קובלנה כנגד ד"ר אבי שלומון, רופא שיניים מורשה (להלן – ד"ר שלומון או הנקבל), בגין שתי פרשיות.

הפרשה הראשונה – נוגעת למתלונן [REDACTED] (להלן – עמר או המתלונן), והיא אירעה בתקופה שבין חודש נובמבר 2005 עד חודש אוקטובר 2006. כנטען בכתב הקובלנה, טיפל הנקבל בתקופה הנדונה במתלונן, שפיו היה מוחנח מאד והצריך עבודה דנטלית רבה ומגוונת, כולל טיפול במצב החניכיים שהיה ירוד, טיפולי שורש, מבנים וכתרים. במקום לבצע תכנית טיפולית נרחבת לשיקום פיו של המתלונן, קיבל הנקבל את בקשת המתלונן לתת עדיפות למראהו האסתטי, וטיפל בו בדרך שאינה מקובלת תוך גילוי רשלנות חמורה בביצוע הטיפול. כך, לא טיפל הנקבל בחניכיים לקראת הטיפול, ביצע טיפולי שורש לקויים, ביצע עקירות באופן רשלני וחלקי ובנה את הגשר בפה מוחנח, ללא היגיינה אורלית מתאימה ודלקות בחניכיים. כמו כן, לא הבהיר הנקבל למתלונן את משמעות הטיפול וניהל רישום לקוי בכרטיס הטיפולים. עקב טיפולו הרשלני של הנקבל, נאלץ המתלונן לעבור שיקום פה מחדש לאחר סיום הטיפול.

הפרשה השנייה – הקודמת לפרשה הראשונה מבחינה כרונולוגית, התרחשה בשנים 2002 – 2003, ומתייחסת למתלונן [REDACTED] (להלן – המתלונן או יוסף). כנטען בכתב הקובלנה, גילה הנקבל התנהגות שאינה הולמת רופא שיניים מורשה, כאמור בסעיף 45(1) לפקודת רופאי השיניים [נוסח חדש], התשל"ט-1979, בכך שנשטש מטופל במהלך הטיפול; קיבל במרמה המחאות מהמתלונן בטענת שווא שההמחאות הקדמות נגנבו; וכן לא השיב לפניות משרד הבריאות להגיב לתלונה שהוגשה כנגדו ושישב את הליכי בירור התלונה.

דוח הוועדה – הפרשה הראשונה

2. לאחר ששמעה עדויות רבות ועיינה בכל החומר הרפואי שהוצג בפנייה, הגיעה הוועדה למסקנה, שהנקבל כשל בהתנהגות המצופה מדופא שיניים, הן לגופו של הטיפול והן בקשר לניהול רישום הטיפול. הוועדה דנה, אחת לאחת, בסעיפי הקובלנה שהוגשה נגד המתלונן, התייחסה להתנהגותו של הנקבל, וקבעה – חד משמעית – כי הנקבל התרשל התרשלות חמורה בטיפולו כרופא שיניים מורשה. הוועדה קבעה, כי הנקבל ביצע שיקום של השיניים ללא טיפול חניכיים מקדים; ביצע טיפולי שורש לקויים; ניהל את הרשומה הרפואית לגבי המתלונן באופן לקוי וחלקי, כפי שהוא עצמו הודה, ועל כן "הרשומה הרפואית ראיית בלתי סבירה ובלתי אמינה ולא משקפת את הטיפולים הנראים בצילומים...".

3. סוף דבר, הגיעה הוועדה למסקנה הנחרצת, ולפיה:

"... הנקבל התנהג בהתנהגות שאינה הולמת רופא שיניים מורשה והרג במידה משמעותית מרמת הטיפול המצופה מרופא שיניים מורשה. טיפולו של הנקבל במר עמר נסיבות המקרה הוא טיפול פגום ביותר, שאינו מצופה מרופא שיניים...".
(עמ' 8 לדוח הוועדה מיום 27.9.2011).

לפיכך, הגיעה הוועדה למסקנה שהנקבל עבר עבירת משמעת לפי סעיפים 45(1) ו- (3) לפקודת רופאי השיניים.

4. בבואה לשקול את העונש לו ראוי הנקבל בגין התנהגותו בפרשה זו, הדגישה הוועדה את חומרת התנהגותו ואת העובדה ש"הנקבל לא הפנים את הפגם שבהתנהגותו המקצועית, והוא חוזר למעשה וטוען כנגד החלטתו לגופה של קיום עבירת משמעת..." (עמ' 3 לדוח הוועדה המשלים מיום 7.5.12).

לקולא שקלה הוועדה את התקופה הקשה שעברו הנקבל ומשפחתו, את הסתבכותו הכלכלית והצורך לשקם גם את חייו המקצועיים.

לאחר שיקול מכלול נסיבות המקרה, הן המקילות והן המחמירות, המליצה הוועדה להתלות את רישונו של הנקבל לעסוק ברפואת שיניים למשך שלושה (3) חדשים.

דוח הוועדה – הפרשה השנייה

5. בדיון בפרשה זו, התרשמה הוועדה מהסתבכותו הכלכלית הקשה של הנקבל, אשר נרדף על-ידי נושיו, נאלץ להעביר את מרפאתו ממקום למקום ואף העתיק את מקום מגוריו, שוב ושוב. הוא מצא עצמו נודד עם מכשיריו בין מרפאות יידיש שסייעו לו על-ידי העמדת מרפאותיהם לרשותו, ללא תשלום.

הוועדה התרשמה כי הנקבל לא "נטש מטופל בעיצומו של טיפול", וכי עקב היותו של הנקבל "במנוסה", לא יכול היה למסור למתלונן פרטים על מקום המצאו. לאחר שחזר לעבודה שגרית בסוף שנת 2003 ופתח מרפאה בבאר-שבע, הציע הנקבל למתלונן להגיע למרפאה החדשה, כאשר הוא יישא בהוצאות הנסיעה – אך המתלונן סירב.

אשר לקבלת השקים במרמה, קבעה הוועדה כי לא הוכחה כוונת מרמה מצד הנקבל. הנקבל ביקש מהמתלונן לבטל את השקים המקוריים ולהמירם בשקים חדשים עקב חששו כי השקים המקוריים נגנבו. בסופו של יום, המתלונן ביטל את כל השקים והנקבל שילם את תמורתם לטכנאי השיניים, ואף פיצה את המתלונן. הוועדה מציינת עוד, כי תיק החקירה שנפתח נגד ד"ר סלומון ע"י משטרת ישראל בנושא השקים – נסגר.

6. אשר לאי התייחסותו של הנקבל לפניות הרבות של משרד הבריאות בעת ביורר התלונות נגדו (חמש פניות בכתב ופנייה טלפונית אחת) – קבעה הוועדה כי הנקבל היה אותה עת במצוקה קשה ובמנוסה, תחת איומים וחביעות, תוך שינוי כתובת מגוריו, כאשר אשתו מאיימת להתאבד. כל אלה, ועוד הביאו את הוועדה למסקנה כי: "אדם במצב כזה המקבל ללא ספק אין ספור דברי דואר, תביעות ודרישות, ומנסה במקביל לשקם את חייו, כולל חייו המקצועיים, אינו מתייחס לכל פנייה אליו".

לדברי הנקבל, הוא נפגש, ככל הנראה בשנת 2003, עם ד"ר גרינבאום מלשכת הבריאות המהווית, סיפר לו על השתלשלות האירועים, ובכך ראה "סוף פסוק" לפרשה. ד"ר גרינבאום לא העיד בפני הוועדה, עקב מחלתו הקשה.

החלפה

7. ועדת המשמעת – בהרכב ד"ר לנה נטפוב, יו"ר, ד"ר חגי סלוצקי ועו"ד עירית אלטשולר, חברים – בחנה ביסודיות רבה את שתי הפרשיות שיוחסו לנקבל, ד"ר אבי סלומון, והוציאה תחת ידה דוח בהיר ומפורט, המתייחס להיבטים השונים של המקרים.

הגבי סומך ידיי על ממצאי הוועדה, מסקנותיה והמלצותיה, בכל הכרוך לפרשה הראשונה שעניינה טיפול לקוי ביותר במתלונן, מר עמר, בה גילה הנקבל התנהגות שאינה הולמת רופא שיניים מורשה, ואף חרג חריגה משמעותית מרמת הטיפול המצופה ממנו.

גם אמצעי המשמעת שהומלץ על-ידי הוועדה הנכבדה בפרשה זו – שלושה חדשי תליית רישיון – נראה לי סביר והולם, בנסיבות המקרה, והגני נכון לאמצו.

8. אשר לפרשה השנייה – מקובלות עליי מסקנות והמלצות הוועדה בכל הקשור להמלצה לזכות את הנקבל משני פרטי הקובלנה הראשונים – נטישת המטופל באמצע הטיפול וקבלת המחאות במרמה – ולא מצאתי מקום להתערב בהן.

שונה דעתי לגבי היסוד השלישי של הקובלנה, בדבר התעלמותו של הנקבל מפניות משרד הבריאות (שש במספר) והיעדר שיתוף הפעולה מצדו, בניסיון לברר את התלונה כנגדו. לדעתי, אחריותו של הנקבל לאישום זה הוכחה בעליל, וכל תירוציו לאי היענותו לפניות משרד הבריאות – רחוקים מלשכנע. הוכח בפני הוועדה, כי המכתבים שנשלחו ע"י משרד הבריאות – מקצתם, רובם או כולם – הגיעו לידי הנקבל, אך הוא לא טרח להתייחס אליהם כלל. גם הטענה כי נפגש עם ד"ר גרינבאום ממשרד הבריאות אי שם בשנת 2003, איננה יכולה להצדיק, בשום פנים ואופן, התעלמות מפניות משרד הבריאות, שאירעו לאחר מכן, במהלך שנת 2004 (ארבע פניות).

9. הנמקתה של הוועדה – כי ניתן להבין שאדם הנמצא במנוסה ובמצוקה קשה, כפי שהיה הנקבל, "אינו מתייחס לכל פנייה אליו" – איננה מקובלת עליי, בכל הכבד. סביר להניח, כי אילו קיבל הנקבל הודעה בדבר ניתוק חשמל או מים עקב אי תשלום חוב – הוא היה מתייחס אליה ברצינות ומזדרז לשלם את חובו. לא כל שכן, אם היה מקבל הודעה על זכייה בפסי או בטוטו...

נראה בעיניי, כי בהתעלמותו הברורה והבוטה מהפניות אין ספור של משרד הבריאות אליו, תוך שיבוש הליכי ביורר התלונה כנגדו, התנגד ד"ר סלומון באופן שאינו הולם רופא מורשה – כאמור בסעיף (145) לפקודת רופאי השיניים, וכך הגני קובע.

10. כאן המקום לציין את החומרה שיש לייחס לתופעה המדאיגה של אי היענות לפניות משרד הבריאות בעת ביורר תלונות, תוך ניסיון לשבש את הליכי הביורר, בניגוד לסדר הטוב ולכללי מינהל תקינים. תופעה חמורה זו באה לידי ביטוי לאחרונה גם בשתי החלטות – המתייחסות אף הן, משום מה, לרופאי שיניים – ויש לציין אף את הענישה המחמירה שהוטלה בגין התנהגות זו, עד כדי תליית הרישיון לעסוק ברפואה למשך שנים (ראה ע"ו-11-07-29419 (מחוזי ירושלים) ד"ר שלמה יצחקיב נ. משרד

הברית (מיום 22.12.11 – פורסם בגבן); החלטה 10-11 המשנה למנהל"ל" אשר הברית נ"ר
יחידה זו – מיום 26.12.12).

סוף דבר

11. הנני מחליט לאמץ את המלצות הוועדה לגבי הפרשה הראשונה, ולהטיל על הנקבל, ד"ר אבי סלומון, אמצעי משמעת של התליית רישיון למשך שלושה (3) חדשים.

אשר לפרשה השנייה – הנני קובע כי הנקבל התנהג באופן שאינו הולם רופא שיניים מורשה, בכך שבמהלך השנים 2003 – 2004, התעלם מפניות משרד הבריאות בניסיון לבדר עמו את התלונה שהוגשה כנגדו, ובכך גרם לשיבוש בידורה – כאמור בסעיף 45(1) לפקודת רופאי השיניים.

נוכח הנסיבות המקלות בפרשה זו, ומצוקתו של הנקבל, כמפורט בדוח הוועדה – החלטתי להסתפק בגין התנהגות זו באמצעי משמעת של התליית רישיון לעסוק ברפואה למשך שלושה (3) חדשים, שיירוצה באופן חופף להתליית בגין הפרשה הראשונה.

סוף דבר – הנני מחליט להתלות את הרישיון לעסוק ברפואת שיניים של הנקבל, ד"ר אבי סלומון, למשך שלושה (3) חדשים, החל מיום 15.7.12.

ניתנה היום 7.6.2012, יז סיון התשע"ב.

המזכירות תעביר לצדדים העתק החלטה זו.

אמנון סמר שרגי, שופט (בדימוס)